

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

SĂ AVEM CREDINȚA ȘI SMERENIA SUTAȘULUI ROMAN

DUMINICA A 4-A DUPĂ RUSALII

(a Sf. Părinți de la
Sinodul al IV-lea Ecumenic)
(Vindecarea slugii sutașului)
(Rugăciunea lui Iisus)

†) SF. MC. EMILIAN DE LA
DUROSTORUM; SF. CUV. PAMVO

Din relatarea Sfintei Evanghelii despre vindecarea sutașului din Capernaum trebuie să reținem câteva aspecte importante.

În primul rând, sutașul roman (numit așa pentru că era mai-mare peste 100 de ostași) lasă la o parte orgoliul uniformei militare, superioritatea stăpânului față de subordonatul său și devine iubitor de semeni și rugător către Mântuitorul Hristos, dar și plin de credință și smerenie în sufletul său.

Desigur că auzise de Mântuitorul Hristos și de minunile săvârșite în Capernaum, iar pe de altă parte era în relații bune cu supuși săi, locuitorii Iudeei și chiar îi ajutase la ridicarea Sinagogii. De aceea a și îndrăznit să-i ceară Mântuitorului Hristos să vină la casa sa, căci acolo avea un subordonat bolnav. Cu multă smerenie și credință intervine la Domnul pentru vindecarea slujitorului său.

Când Hristos îi promite că va ajunge la casa sa, sutașul roman îi spune că nu este vrednic să-L primească în casa sa și îi cere: „Zi, Doamne, doar cu cuvântul și se va vindeca slujitorul meu”.

Deci vedem că sutașul roman recunoaște că Mântuitorul are putere vindecătoare și cuvântul Său poate deveni faptă. Hristos s-a mirat și s-a bucurat de credința și smerenia acestui ofițer roman și de rugăciunea lui fierbinte către Domnul pentru vindecarea slujitorului său.

Mântuitorul chiar a exclamat: „Căci nici în Israel nu am aflat atâta credință”. Reținem de asemenea că a fi binefăcător, rugător nu ține de o anumită etnie sau

❖ În Duminica aceasta, prin pericopa evanghelică de la Matei, cap. 8, 5-13, ni se relatează o minune săvârșită de Mântuitorul Hristos în Capernaum. Acolo, la rugămintea unui sutaș roman care era și comandantul garnizoanei din acel oraș, Hristos Domnul, cu puterea Sa dumnezeiască, vindecă pe slujitorul acestuia care era bolnav. Deși era de alt neam și de altă credință, sutașul roman rămâne un model de smerenie și de credință, deoarece, cu multă milostivire față de subordonatul său bolnav, are curaj și vine în fața Mântuitorului și-L roagă să vină la casa sa, să-i vindece slujitorul. Mântuitorul apreciază mult credința sutașului și rugăciunea lui fierbinte și fără să mai ajungă la casa acestuia, i-a vindecat sluga cu puterea dumnezeiască a cuvântului Său.

❖ Biserica ortodoxă pomenește tot în această duminică pe Sfinții Părinți, 630 la număr, întruniți la Sinodul al IV-lea Ecumenic de la Calcedon (lângă Constantinopol) din anul 451. Acest Sinod a clarificat și a stabilit învățătura corectă despre cele 2 firi - dumnezeiască și omenească - din persoana Mântuitorului Hristos. Sinodul a condamnat ereziile lui Nestorie și Eutihie și a stabilit că în persoana Mântuitorului Hristos cele 2 firi coexistă și sunt unite în chip neamestecat și neschimbat, neîmpărțit și nedesărțit.

credință, ci de iubirea lui Dumnezeu față de toți oamenii. Hristos a ascultat cererea acestui sutaș roman, i-a înțeles durerea pe care o avea și cu aceeași dragoste l-a ajutat și i-a vindecat slujitorul.

Pe de altă parte, pentru sutaș slujitorul bolnav era ca un frate care trebuia ajutat, de aceea a intervenit la Mântuitorul pentru el.

Sfânta Evanghelie ne mai spune că, fără să mai ajungă la casa sutașului roman, Mântuitorul, cu puterea Sa dumnezeiască,

l-a vindecat în acel ceas pe slujitor, când sutașul era în dialog cu Mântuitorul.

Deci vedem câtă putere are credința, smerenia și iubirea milostivă față de aproapele nostru aflat în suferință, pentru care ne rugăm și cerem ajutor lui Dumnezeu. Fie dar ca acestea să le dobândim și noi, prin fapte bune, rugăciune fierbinte și smerenie sinceră, să devenim bineplăcuți lui Dumnezeu, spre Slava Lui și mântuirea noastră. Amin! ❖

Părintele Eugen Moraru

SFÂNTUL MUCENIC EMILIAN DE LA DUROSTORUM

Sfântul Mucenic Emilian a fost fiul lui Sabbatianus din orașul Durostorum, Silistra de astăzi, și a primit cununa muceniei în 18 iulie 362.

În timpul împăratului Iulian Apostatul (361-363) s-a pornit o prigoană mare împotriva creștinilor în întreg Imperiul Roman. În luna iulie a anului 362 la Durostorum sosește un prefect nemilos, Capitolin, cu poruncă de la împărat de a cerceta dacă în cetate se află creștini. După ce intră în templu și aduce jertfă zeilor, Capitolin se întâlnește cu mai-marii cetății, care-l asigură că în Durostorum nu sunt următori ai lui Hristos. Bucurându-se de această veste, prefectul face ospăț mare.

În Durostorum se află însă Emilian, un soldat creștin din armata romană a Dunării, care, în timp ce păgânii se desfătau, a intrat în capiştea idolească, având la sine un ciocan de fier, și a sfărâmat toți idolii și a răsturnat altarul. Văzând cele întâmplate, dregătorul s-a mâniat și a trimis slugile sale să îl caute pe cel ce a făcut acestea. Slujitorii prind un

om nevinovat care venea de la câmp și întâmplător trecea pe lângă templul păgân. Crezând că el este făptașul, au început să-l bată și de îndată l-au luat să-l prezinte lui Capitolin. Dar soldatul Emilian a văzut toate acestea și a ieșit înaintea soldaților care îl aduceau pe omul nevinovat și le-a spus că el a săvârșit fapta. În fața prefectului Capitolin, Emilian mărturisește curajos că el este creștin, fapt pentru care a fost bătut cumplit și apoi osândit la moarte prin foc. Emilian este dus în afara orașului, aproape de malul Dunării, unde soldații îl aruncă pe un rug aprins. Sfântul, stând în mijlocul văpăii, s-a însemnat cu semnul crucii, iar focul nu l-a atins pe el. Și rugându-se și mulțumind lui Dumnezeu, și-a dat sufletul în mâinile Sale.

Soția lui Capitolin, fiind creștină în taină, a rămas pe lângă locul acela și a dat trupul Sfântului Mucenic Emilian

creștinilor din oraș care l-au îngropat în locul numit Gedina.

Sfintele moaște ale Sf. Mucenic Emilian se află în Catedrala mitropolitană din Silistra (Bulgaria), iar la noi în țară, părțile din moaștele sale se găsesc la Galați, la Catedrala episcopală din Slobozia și în Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din cartierul Drumul Taberei din Capitală. ❀

Sfânta Mironosiță, cea întocmai cu Apostolii, Maria Magdalena

La 22 iulie calendarul ortodox pomenește pe Sfânta Mironosiță, cea întocmai cu Apostolii, Maria Magdalena.

Aceasta era din seminția lui Neftalim, din Magdala Galileei, un sat de pescari de pe țărmul vestic al Lacului Ghenizaret, între orașele Capernaum și Tiberiada. Evanghelistul Luca ne semnalează faptul că Iisus Hristos a izbăvit-o de șapte demoni, moment în care ea s-a alăturat celor ce-L urmau pe Mântuitorul Iisus în propovăduirea Evangheliei. Și-a împărțit averea săracilor și s-a alăturat ucenicilor Mântuitorului, însoțindu-L în cetățile din Iudeea și Galileea și ascultând cuvintele despre împărăția lui Dumnezeu.

Sfânta Evanghelie ne-o prezintă pe Sfânta Mironosiță Maria Magdalena ca cea mai cunoscută dintre femeile mironosițe care, alături de Maica Domnului, L-au urmat pretutindeni pe Domnul și mai ales nu L-au lăsat nici în Săptămâna Pătimirilor, când a fost părăsit de toți, și nici după moartea Sa pe cruce, când L-au priveghiat și înmormântat.

Femeile mironosițe sunt prăznuite de Biserică în a treia duminică după Învierea Domnului: Maria (mama lui Iacob și Iosif), Maria lui Cleopa, Salomeea (mama fiilor lui Zevedei), Ioana (femeia lui Huza, iconomul lui Irod), Suzana, Marta și Maria (surorile lui Lazăr din Betania) și Maria Magdalena. Aceasta s-a aflat printre puținii prezenți la Răstignirea Domnului, la punerea Sa în mormânt. Iar a treia zi, venind la mormânt cu miruri, află pe Domnul înviat și se grăbește să ducă vestea apostolilor.

De la Învierea Domnului și până la Înălțare, ea rămâne la Ierusalim, lângă Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Tradiția confirmă că Maria Magdalena și-a continuat misiunea apostolească de propovăduire a învățaturii creștine în Biserică primară, făcând călătorii misionare în Egipt, Fenicia, Siria, Galia și chiar la Roma.

A trecut la cele veșnice la Efes, fiind îngropată la intrarea într-o peșteră, unde avea să adoarmă și cei șapte tineri martirizați în Efes, pomeneți de Biserică noastră la 4 august. În anul 899, împăratul

bizantin Leon al VI-lea Filosoful a poruncit mutarea sfintelor sale moaște la Constantinopol și așezarea lor în Mănăstirea „Sfântul Lazăr”, ctitoria sa.

Racla cu mâna stângă a Sfintei Maria Magdalena este cinstită la Mănăstirea „Simonos Petra” din Sfântul Munte Athos. ❀

Aflarea moaștelor Sfântului Serafim de Sarov

Moaștele Sfântului Serafim de Sarov au fost descoperite în ziua de 3 iulie 1903. În zilele ce au urmat a avut loc o mare procesiune la care au participat mai mult de 200 000 de persoane și familia regală a Rusiei. Sfântul a fost canonizat de Biserică Rusă în mod festiv la Sfânta Liturghie din 19 iulie 1903. La aceste zile de sărbătoare au luat parte și

Împăratul Nicolae al II-lea și împărăteasa Alexandra Teodorovna, alături de ceilalți membri ai familiei imperiale, veniți la Sarov pentru cinstirea Sfântului Serafim.

Sfântul Serafim de Sarov se număra printre cei mai cunoscuți și mai îndrăgiți sfinți ai Bisericii Ortodoxe. În timpul vieții sale, mii de pelerini își îndreptau pașii către Mănăstirea Sarov pentru a-l întâlni. Sfântul

Serafim a trecut la cele veșnice în 1833, iar șaptezeci de ani mai târziu a fost canonizat de Biserică Ortodoxă Rusă. Pe 18 iulie 1903, aproximativ 300 000 de persoane au participat la mutarea sfintelor sale moaște în Catedrala Adormirea Maicii Domnului din Sarov. În acea noapte, în toate bisericile din Rusia a fost oficiată o slujbă de priveghere. ❀

SFÂNTUL ILIE TESVITEANUL, PROROCUL DE PE CARMEL, APĂRĂTORUL CREDINȚEI MONOTEISTE

Sfântul Ilie este unul din cei mai mari proroci ai Vechiului Testament. El a trăit și a propovăduit adevărul și dreptatea, pocăința și întoarcerea la o viață sfântă, când poporul ales se clătina în respectarea credinței în Dumnezeu Cel viu. Locul pe care l-a ocupat Sfântul Ilie în istoria creștinismului este unul deosebit. Harismele cu care a fost dăruit prorocul de pe Carmel au făcut din el un puternic arhetip al monahilor, contemplând în persoana lui sfințenia la care se simt chemați aceștia și, în definitiv, toți ceibotezați în numele lui Hristos.

Sfântul Ilie s-a născut în cetatea Tesvi - din Galaad, de partea cealaltă a Iordanului, în vecinătatea Arabiei - de aceea s-a numit și „Tesviteanul”. Era din seminția lui Aaron. Tatăl său, pe nume Sovac, a văzut la nașterea fiului său niște oameni îmbrăcați în haine albe care îl înconjurau cu flăcări de foc pe Ilie și îi dădeau să mănânce o flacăra. Tatăl său, spăimântându-se de aceasta, s-a dus la Ierusalim și a spus preoților vedenia sa. Un preot i-a spus: „Omule, nu te teme de vedenia aceea pentru pruncul tău, ci să știi că el va fi locaș al luminii darului lui Dumnezeu și cuvântul lui va fi ca focul de puternic și de lucrător. Râvna lui către Domnul și viața lui va fi bineplăcută lui Dumnezeu și va judeca pe Israel cu sabie și cu foc”.

S-a împlinit profeția în vremea regelui Ahab, care domnea peste Regatul de Nord. Soția lui Ahab, regina Izabela, fata lui Ieteval, împăratul Sidonului a adus cu ea în Israel închinarea la idoli. Sfântul Ilie, văzând această fărădelege, a început o aprigă și directă luptă cu regele Ahab și regina Izabela pentru apărarea dreptei credințe a poporului, căci din păcate acesta alunecase cu multă ușurință în păgânism și idolatrie.

Prorocul care închide cerurile

Sfântul Ilie, pentru a întoarce poporul la Dumnezeu, se roagă să vină o secetă cumplită pentru ca toți să-și cunoască greșeala și să se pocăiască. Rugăciunea Sfântului este ascultată, iar regele Ahab, mâniindu-se, îl alungă pe proroc.

Sfântul Ilie fuge și se ascunde în valea pârâului Kerrith din fața Iordanului. Locuiește într-o peșteră și, în chip

minunat, corbii îi aduc de mâncare. Setea și-o potolește cu apă din pârâu. Iar când și acest pârâu seacă, Dumnezeu îi poruncește să meargă în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă care îl va hrăni.

Femeia se afla la poarta orașului, adunând vreascuri. Era atât de săracă această femeie, încât nu mai avea decât o mână de făină și puțin ulei. Prorocul îi cere ca din acestea să-i facă o turtă și să i-o dea lui să o mănânce. Nedumerită de această cerere, pentru că făina și uleiul erau ultimele provizii ale ei și ale fiului său, prorocul îi făgăduiește că dacă va face așa cum i-a cerut, din camera ei făina și uleiul nu se vor termina până la venirea ploii. Având de la Dumnezeu darul facerii de minuni, după măsura credinței sale, a înmulțit cu îndestulare făina și untdelemnul în casa văduvei și astfel a fost hrănit de dânsa până ce a trecut vremea de foamete. Pentru că fiul văduvei a murit, cu rugăciunea sa Sfântul Ilie l-a înviat, suflând de trei ori asupra copilului.

Sfântul Ilie îi învinge pe închinătorii păgâni

După ani de secetă, roadele pământului pieriseră, iar oamenii și animalele erau în pericol de moarte. Dumnezeu se milostivește de popor și-i poruncește lui Ilie să meargă la Ahab și să-i arate că aceste necazuri s-au întâmplat din voia Sa.

Pentru a-i dovedi regelui că Dumnezeu cel adevărat este numai Cel propovăduit de el, Sfântul Ilie îi cere să-i adune pe Muntele Carmel pe toți prorocii lui Baal. Au făcut un altar și trei zile slujitorii păgâni s-au rugat lui Baal, dar fără folos.

Apoi, Sfântul Ilie zidește un jertfelnic din 12 pietre, după numărul semințiilor

fiilor lui Iacov, așază un vițel pe altar și, rugându-se, Dumnezeu trimite foc din cer care mistuie toată jertfa. Văzând minunea, poporul se întoarce la Dumnezeu, iar slujitorii lui Baal sunt uciși. Dumnezeu răspunde rugăciunii Sfântului Ilie și dă ploaie mare, îndestulând pământul.

Sfântul Ilie vorbește în Sinai cu Dumnezeu

Apoi, Sfântul Ilie, ocrotit și hrănit de un înger, merge patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele Horeb. Acolo locuiește în peșteră, vorbind mai întâi cu îngerul, după aceea cu Însuși Domnul Dumnezeu, Care i S-a arătat în vânt subțire, suflând cu liniște prin văzduh luminos. Când Domnul se apropie de dânsul, apar înainte semnele cele înfricoșate ale venirii Lui. La început un vifor mare, care răstoarnă dealuri și sfărâmă pietre; după aceea vine foc, dar nu era în foc Domnul, iar după foc un glas de lumină subțire și acolo era Domnul.

Simțind Sfântul Ilie că nu mai are mult de trăit, își alege ca urmaș al său pe Elisei. Pe când cei doi mergeau pe drum și vorbeau, deodată a apărut o căruță de foc cu cai de foc care, despărțindu-i unul de celălalt, l-a luat pe Sfântul Ilie la cer cu trupul.

Evangheliile ne spun că Sfântul Ilie a apărut alături de Moise pe Tabor la Schimbarea la Față, iar Apocalipsa ne arată că Ilie și Enoh vor fi martorii care vor precede sfârșitul lumii, îndemnând lumea la pocăință. Sfântul Proroc Ilie este ocrotitorul aviatorilor, iar 20 iulie este și Ziua Aviației Române și a Forțelor Aeriene. ❀

10 ANI DE CÂND PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC NE ZÂMBEȘTE DIN CERURI

La 19 iulie 2011, duhovnicul de la malul mării, Părintele Arsenie Papacioc, în vârstă de 97 de ani, pleca în veșnicie. Fusese duhovnicul Mănăstirii Sfânta Maria din Techirghiol din anul 1976. Acolo era căutat de fiii săi duhovnicești, dar și de mii de pelerini. Până când sănătatea i-a permis, i-a primit pe cei care veneau la el, i-a spovedit, le-a dat sfaturi sau chiar și numai o binecuvântare. Cu barba albă, chipul luminos, dornic întotdeauna să împărtășească cu pelerinii mărgăritarele credinței, era foarte iubit de toți cei care l-au cunoscut.

Părintele Arsenie, pe numele său civil Anghel Papacioc, s-a născut în 1914 ca al șaptelea copil al lui Vasile și Stanca. Casa părintească se afla în satul Misleanu, comuna Perieți din județul Ialomița.

Viața sa este plină de sușuri și coborâșuri. Pentru că aderă de tânăr la Mișcarea legionară, va fi arestat de multe ori. Părintele Papacioc trece prin pușcăriile

comuniste, unde a pățimit alături de Părintele Iustin Pârvu, Ioan Ianolide, Valeriu Gafencu, Nichifor Crainic, Mircea

Vulcănescu, Nicolae Bordașiu și alții.

Curajos și demn, va trece peste toate aceste încercări făcându-și drum spre călugărie. Căci acolo sufletul său își va găsi rostul. S-a călugărit în 1946, după eliberare, și se va nevoi la Mănăstirea Antim din București până în 1949. Între 1949-1950 a fost sculptor la Institutul Biblic, iar în anul 1951 a devenit preot la Seminarul Monahal de la Mănăstirea Neamț. Între 1952-1958 a fost preot la Mănăstirea Slatina. În vara anului 1958 a fost arestat din nou, pentru că făcea parte din grupul „Rugul Aprins”. Condamnat la 20 de ani de muncă silnică, trece prin închisorile de la Brașov, Aiud și Jilava, fiind eliberat în 1964.

În anul 1965 este numit paroh în comuna Filea de Jos, din eparhia Clujului. Apoi se va întoarce în mănăstire: va sluji ca preot și duhovnic la mănăstirile Căldărușani, Dintr-un Lemn, Cheia și Cernica.

Iar din anul 1976 va fi duhovnicul Schitului Sfânta Maria de la Techirghiol, întemeiat de Patriarhul Justinian, pe care nu-l va mai părăsi până la chemarea sa la Domnul. ❖

Cuvinte de folos

❖ Problema care se pune este ca în fiecare zi să putem cuceri Veșnicia. Acesta este idealul. A avea cineva gândul să ajungă ceva în viață - profesor etc, e un scop omenesc, nu un ideal. Idealul este să slujești la ce e mai înalt posibil. Dacă tu nu știi că slujești lui Dumnezeu, Care e Veșnic, ai să te împotmolești. Trebuie să fii atent: „stai, că asta nu ține de Veșnicie, deci nu o faci!”

❖ Dacă nu te răzbuni, rămâne Dumnezeu dator la tine. La El este toată răzburarea. Răzburarea nu te rezolvă, din contra, după ce te-ai răzburat, rămâi mai departe dator la Dumnezeu foarte mult, dar așa rămâne Dumnezeu dator la tine.

❖ Când a fost să plec la mănăstire, acum vreo cincizeci de ani, au vrut să mă oprească foarte mulți inși, chiar unul din cei cu nume mare, ministru al Cultelor pe atunci, spunându-mi că în mănăstire sunt căderi și decăderi de tot felul. Dar eu i-am răspuns că mă duc la mănăstire pentru Hristos. Nu mă interesează ce este acolo, ci învățătura lui Hristos: „Cel ce iubește pe tată ori pe mama mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine!” Și m-am întâlnit cu ei după zeci de ani. Și m-au întrebat: „Ce ai văzut acolo?”; „Ce ați

spus voi am găsit, dar nu credeam să găsesc și sfinți! Am găsit și sfinți!”

❖ După ce am intrat în monahism, m-am simțit foarte mic și neînsemnat, dar încurajat puternic de importanța tainei acestei dăruiri. Imensă valoare a focului nașterii din nou, într-o siluetă smerită a ființei tale, lucru care în lume nu se poate trăi și cunoaște, pentru că nu există Crucea de Aur a Tăierii Voii. Aici ies la iveală multele neputințe din om și așa simți nevoia să te umilești, fermentul cel mai important pentru formarea personalității duhovnicești a omului nou, Călugărul - și cu darul lui Dumnezeu se ascute mintea și se smerește inima și nu știi de unde cunoști lucruri ascunse ție până acum. Aici știi, că omul smerit nu se vede niciodată smerit și fiecare are o măsură de umilință, care nu-i altceva decât o grozavă armă de apărare împotriva duhurilor rele, că este lucrarea

darurilor date cu plăcere de mâna Stăpânului tău. Se descoperă la nesfârșit posibilități de viață curată și un fel de a fi prezent cu sufletul și de a simți, așa cum spune Fericitul Augustin, că „Dumnezeu vrea să-ți dăruiască mai multe bunătăți decât ceri tu!” și ești îndemnat spre o mare nădejde și cum spune Solomon: „Cine a nădăduit spre Domnul nu s-a rușinat!”. Dar cea mai mare mulțumire o am către nemărginita bunătate a lui Dumnezeu, că ne-a dat de am cunoscut mijlocitoare pe Maica Domnului, apărătoarea desăvârșită a vinovaților. Spre a ne schimba viața ne trebuie numai o voință tare și o încredere mare în mila Maicii Domnului și a atotputernicului ei ajutor. În mănăstire mi-am aprins sufletul de bucurie dăruindu-mă rugăciunilor Maicii Domnului, apărarea neajunsă a noastră, a celor slabi. ❖

Arhimandrit Arsenie Papacioc

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 18-25 IULIE 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 18.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a după Rusalii (a Sf. Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 19.07	17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Slujbă de priveghere
Marți 20.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	†) Sfântul și slăvitul Prooc Ilie Tesviteanul - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 21.07	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 23.07	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist
Sâmbătă 24.07	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 25.07	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Rusalii (Vindecarea celor doi demonizați din Ținutul Gadarei) Utrenia, Sfânta Liturghie